

BESCHIKKING VAN HET GERECHT (Vierde kamer)
16 mei 1994

Zaak T-37/93

D. Stagakis
tegen
Europees Parlement

„Kennelijke niet-ontvankelijkheid van het beroep”

Volledige Griekse tekst II - 451

Betref: Beroep tot nietigverklaring — wegens onregelmatig verloop van het examen — van de reservelijst van vergelijkend onderzoek EP/149/LA georganiseerd met het oog op de aanwerving van Griekstalige vertalers.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van de beschikking

Verzoeker ontvangt op 6 juni 1992 een brief van de voorzitter van de jury, waarin hem wordt meegedeeld, dat hij niet is geslaagd voor het verplicht schriftelijk examen van een algemeen vergelijkend onderzoek en niet mag deelnemen aan de volgende fasen van het vergelijkend onderzoek.

Op 27 mei 1993 stelt hij tegen dit besluit een beroep in, waarin hij stelt, dat hij „vóór 6 november 1992” een verzoekschrift met als opschrift „quasi verzoek in rechte” had ingediend.

Met betrekking tot de door het Europees Parlement opgeworpen exceptie, dat het beroep te laat is ingesteld, merkt het Gerecht allereerst op, dat verzoeker, ofschoon hij niet tot de communautaire openbare dienst behoort, toch krachtens artikel 179 EG-Verdrag en de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut kan ageren. Als afgewezen kandidaat bij een vergelijkend onderzoek maakt hij namelijk aanspraak op de hoedanigheid van ambtenaar, waardoor hij overeenkomstig artikel 90, lid 1, Ambtenarenstatuut de hoedanigheid van in dit Statuut bedoelde persoon verwerft (r.o. 16).

Referentie: Gerecht 10 december 1991, C./Commissie, T-60/91, Jurispr. blz. II-1395, r.o. 12

Aangezien de in de artikelen 90 en 91 Ambtenarenstatuut gestelde voorwaarden voor ontvankelijkheid van een beroep van openbare orde zijn, kan de communautaire rechter ze ambtshalve onderzoeken. Een beroep is slechts ontvankelijk wanneer het tegen het bezwarend besluit is ingesteld binnen de termijn van drie maanden van artikel 91, lid 3, of van artikel 90, lid 2, Ambtenarenstatuut naargelang de betrokkene er ter zake van een vergelijkend onderzoek voor heeft gekozen het beroep rechtstreeks dan wel na indiening van een administratieve klacht in te stellen (r.o. 17).

Referentie: Gerecht 6 december 1990, B./Commissie, T-130/89, Jurispr. blz. II-761; Gerecht 11 mei 1992, Whitehead/Commissie, T-34/91, Jurispr. blz. II-1723, r.o. 18 en 19

Het Gerecht stelt vast, dat het besluit waarbij de jury verzoeker heeft uitgesloten, het enige voor verzoeker bezwarend besluit is; het heeft immers rechtstreeks en onmiddellijk ongunstige gevolgen voor de rechtspositie van de betrokkene, doordat het deze definitief van het vergelijkend onderzoek uitsluit, zodat alle latere besluiten, de opstelling van de reservelijst daaronder begrepen, zijn belangen niet meer kunnen schaden (r.o. 18).

Dit besluit verliest zijn karakter van bezwarend besluit niet door het feit, dat het bij brief van de voorzitter van de jury aan verzoeker is meegedeeld. De voorzitter is immers gerechtigd deze brief te ondertekenen en toe te sturen, aangezien de door artikel 30, eerste alinea, Ambtenarenstatuut aan de jury verleende bevoegdheid om de lijst van geschikte kandidaten op te stellen, noodzakelijkerwijs de bevoegdheid omvat om de lijst van afgewezen kandidaten op te stellen, en het aan de kandidaten medelen van de resultaten van hun schriftelijk examen een gewone maatregel van gangbaar beheer is, die de voorzitter van een jury rechtens mag treffen (r.o. 19).

Of het beroep nu moet worden geacht rechtstreeks dan wel na een administratieve klacht te zijn ingesteld, het Gerecht stelt vast, dat het na het verstrijken van de gestelde termijnen is ingesteld en derhalve tardief is (r.o. 21 en 22).

Deze conclusie wordt niet tegengesproken door de eerdere beschikking, waarbij het Gerecht het verzoek van de betrokkene om kosteloze rechtsbijstand heeft afgewezen. Tussen dit verzoek en het beroep tot nietigverklaring bestaat immers geen zodanige band, dat de – voor verzoeker overigens negatief uitgevallen – beschikking zou vooruitlopen op de beslissing over de ontvankelijkheid van het beroep, aangezien het verzoek niet hetzelfde voorwerp heeft als het beroep en overeenkomstig artikel 94, lid 2, eerste alinea, van het Reglement voor de procesvoering zelfs vóór het beroep kan worden ingediend (r.o. 23).

Aangezien het beroep ertoe strekt, verzoeker de toegang tot de communautaire openbare dienst mogelijk te maken, beslist het Gerecht over de kosten overeenkomstig artikel 88 van zijn Reglement voor de procesvoering, volgens hetwelk in gedingen tussen de instellingen en hun personeelsleden de kosten door de instellingen gemaakt, te hunnen laste blijven (r.o. 24).

Dictum:

Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.